

(CD-82) ૧ – હે ! કરુણા – સાગર પ્રભુ

હે ! કરુણા – સાગર પ્રભુ, ‘લક્ષ’ પ્રકાશ ‘અલખ’,
શુદ્ધાત્મા સમરણ સદા, ‘જય સચ્ચિદાનંદ’.

વિચાર રહિત તન્મય સ્મૃતિ, અભય અનાદિ શાંત,
મુક્ત પ્રતિષ્ઠિત હંસનું, શૂન્યાકાર એકાંત.

આત્મ – ગગન વિહારીનાં, તૂટ્યા ભ્રાંતિ બંધ,
પ્રત્યક્ષ મોક્ષ – સ્વરૂપ આપ, મૂળ શાશ્વત સંબંધ.

જીવાત્મા ભટકણ ભ્રાંતિમય, ક્રાંતિમય શ્રુતજ્ઞાન,
સાગર પીવો ખોબલે, અશક્ય નવનીત દાસ.

અસીમ કૃપા વરસી ગયા, કરુણા સાગર આપ,
કઈ રીતે વાળી શકું ! પ્રભુ ઉપકાર અમાપ.

નિસ્પૃહ કરુણા આપની, ઝીલવા નહીં સમર્થ,
વાળની ટોચેથી ઊડી, રજકણ પણ નથી વ્યર્થ.

અનંત શાસ્ત્રો શબ્દમાં, સમજ્યો નહીં હું મૂર્ખ,
પ્રાસ વિનાના ભજનમાં, સદગુરુ ‘અક્રમ’ મૂર્ત.

સૂક્ષ્મથી સૂક્ષ્મ પરમ – ગુરુ, સૂક્ષ્મથી સૂક્ષ્માતીત,
વિરાટ – પ્રજ્ઞા મૂર્તિ – મૂર્ત, ‘દાદા’ દેહાતીત.

શ્રી સહજાત્મ સ્વરૂપ ‘તે’ પરમગુરુ પ્રત્યક્ષ,
મૂર્ત – અમૂર્ત પુરાણ પુરુષ, સ્વયંજ્ઞાની અકથ્ય.

અવાચ્ય આત્મા મૂળ – સ્વરૂપ, શુદ્ધાત્મા જ ‘અલખ’,
સર્વ તત્વ – પરિષદ, ‘દાદા’ ‘આ’ સર્વજ્ઞ. (૨)

